

Непересічне значення має також досвід Китаю в обстоюванні своєрідної культури народу, його вікових традицій від негативного впливу «вестернізації», у методах патріотичного виховання, плеканні вітчизняних духовних цінностей, поважанні державної символіки та законів країни.

Китай має для України великий інтерес, оскільки останній є постійним членом Ради Безпеки ООН та ядерною державою, що стрімко розвивається і виходить на передові рубежі як велика світова потуга.

КНР як велика світова держава є важливим партнером України, за сприяння якого Україна може нарощувати свою економічну і політичну присутність в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні.

Загалом є підстави констатувати, що україно-китайські відносини розвиваються по висхідній і мають добрі перспективи.

асист. Ю.М. Дзюрах

Національний університет "Львівська політехніка"

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В АГРАРНІЙ СФЕРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

© Дзюрах Ю.М., 2018 р.

Переорієнтація України у зовнішньоекономічній діяльності на ринок ЄС потребує детального аналізу динаміки, характеру та тенденцій змін експортно-імпоротної діяльності країни. Зміна вектору зовнішньої політики та економіки на початку 2014 р. призвела до лібералізації та покращення умов торгівлі з країнами-учасниками ЄС та до ускладнення і згортання торговельного обороту з колишніми східними економічними партнерами.

Наслідки від внутрішніх політичних та економічних потрясінь поширилися на більшість секторів вітчизняної економіки, через які поглиблюються наявні диспропорції, прискорюється падіння ВВП, скорочення обсягів промислового виробництва, зовнішньої торгівлі, зниження рівня освоєння капітальних інвестицій тощо [1].

Падіння головного показника, який характеризує результативність економічної діяльності країни та відображає сукупну ринкову вартість кінцевої продукції, виробленої резидентами України - валового внутрішнього продукту протягом 2014-2015 рр. становило -30,9% (-40,384 млрд. дол. США) [2].

Така ситуація потребує втручання держави. Економічні і правові відносини у сфері зовнішньоекономічної діяльності в Україні регулюються Господарським, Податковим та Митним кодексами України а також законами "Про зовнішньоекономічну діяльність", "Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті", Декретом КМУ "Про систему валютного регулювання і валютного контролю", постановами КМУ і Національного банку України та іншими нормативними документами.

Сучасний механізм регулювання зовнішньоекономічної діяльності є комплексом взаємодоповнюючих тарифних та нетарифних заходів, які постійно змінюються під впливом розвитку виробничих сил та інтересів виробників і споживачів, механізмів їх міжнародно-правового та національного регулювання. За допомогою митно-тарифного регулювання у сфері міжнародних економічних відносин держави вирішують питання економічної безпеки, захисту національного виробника, поповнення державного бюджету.

Із підписанням Угоди про асоціацію перед Україною відкрилися нові можливості доступу на ринки ЄС. Сільське господарство є тією галуззю в Україні, яка демонструє зростання в період фінансово-економічної кризи. Аграрний сектор має позитивне сальдо зовнішньої торгівлі та великий експортний потенціал. Україна багато експортує, але проблема в тому, що вивозиться насамперед сільськогосподарська сировина, а імпортується продукція з високою часткою доданої вартості.

Завданням для органів державної влади повинно бути запровадження інструментів та механізмів для нарощування вітчизняними аграрними виробниками продукції, стимулювання її експорту. Необхідно відродити агропромисловий комплекс України, переорієнтувати його з виробництва сировини на виробництво продуктів харчування з високим ступенем переробки.

1. *Щодо тенденцій розвитку економіки України у 2014-2015 рр. : аналітична записка [Електронний ресурс] / Національний інститут стратегічних досліджень. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/1635>.* 2. *Основні показники зовнішньої торгівлі України / UCAB Український клуб аграрного бізнесу – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ucab.ua/ua/doing_agribusiness/zovnishni_rinki/osnovni_pokazniki_zovnishnoi_torgivli_ukraini.*

К.е.н., доц. Дорош О.І., К.е.н., асист. Ганас Л.М., Спеціаліст Луцишин О.П.
Національний університет «Львівська політехніка»

ПОЛІКРИТЕРІАЛЬНА МОДЕЛЬ ВИБОРУ ІНДИКАТОРІВ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТІВ ВІД ДІЯЛЬНОСТІ НА ІНОЗЕМНИХ РИНКАХ

© Дорош О.І., Ганас Л.М., Луцишин О.П. 2018

Центральним елементом індикативного підходу є індикатор – інтегральний показник, який кількісно визначає якісні характеристики тієї або іншої події, процесу, явища. Застосування індикативного підходу вимагає розробки системи взаємопов'язаних індикаторів, відповідність яким характеризує стійкість стану підприємства як системи, що включає організаційно-економічний механізм, технологічні зв'язки, матеріальні та фінансові потоки.

Сукупність індикаторів, що формує певну систему, в значній мірі залежить від цілей оцінювання, аналізу та прогнозування, інформаційних потреб керівників різних рівнів управління. При формуванні системи економічних індикаторів, переважна кількість дослідників пропонує виходити з певних принципів:

- врахування крім фінансових, ще й не фінансових показників;
- наявність причинно-наслідкових зв'язків між індикаторами;
- відображення в індикаторах стратегічних позицій розвитку підприємства;
- інформаційна доступність та прозорість індикаторів для працівників підприємства;
- кількісне вираження індикаторів; обмежена кількість індикаторів (до 25);
- релевантність оцінки, що полягає у виборі для розрахунку індикаторів єдиний звітний період, інтеграція в систему управління підприємством.

Виходячи з цих принципів можна стверджувати, що кількість та склад індикаторів не можуть бути раз і назавжди визначеними: вони змінюються виходячи з типу, умов функціонування та етапів розвитку підприємства. Розроблена полікритеріальна модель вибору індикаторів оцінювання ефектів від діяльності на іноземних ринках для підприємств зображена на рис. 1.

Індикативний підхід передбачає орієнтацію на стратегічний розвиток підприємства, тому формування системи індикаторів оцінювання ефектів від діяльності на іноземних ринках здійснюється у відповідності до стратегічних цілей на зовнішньому ринку.

При побудові системи економічних індикаторів оцінювання ефектів від діяльності на іноземних ринках слід враховувати і цілі, що визначають специфіку оцінки функціонування підприємства на зовнішніх ринках: